

blz.

1. Woord van de Redactie	2
2. Soldatennieuws	
- 3 dagen	
- nieuw opgeroepen	
- afzwaaiers	
- nieuwe adressen	4
- onze soldaten schrijven	5
3. Ons maandelijks portretje :	
JAN VAN HOVE (2)	6
4. Jan Moortgat vertelt uit 't verleden	8
5. De man in de kijker :	
FRANCOIS DE JONGHE	12
6. Pater LOUIS VAN KEER schrijft	
vanuit Corsica	15
7. Schuin bekeken	17
8. Wie is Loesje ?	19
9. Verenigingsleven :	
- K.A.V.	22
- GeJe	23
- B.G.J.G.	24
- Orff-instrumentenensemble :	
CARMINA	25
10. Medische wenken, door onze Breen- donkse dokters	27
11. Brand !	29
12. Sportvaria :	
- Autoöcross-rally	32
- Wielrennen	34
- Cyclo-Cross	35
- Voetbal	36
13. Denksport	37
14. Dagklapper	39
15. Medewerkers	46



.....
De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verant-
woordelijkheid van de inzenders.
Het gebruik van een psuedoniem is toegelaten in zover de steller
ons bekend is.
Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.
.....

MAANDELIJKS PORTRRET

JAN VAN HOVE (2)

Hoe familiale omstandigheden, of hoe bepaalde kwaliteiten "van vader-op-zoon" het leven van iemand kunnen bepalen, zien we eveneens bij Jan Van Hove.

Je zou haast zeggen dat de vaderlijke stamboom door de tijden heen door de Van Hove's ineengetimmerd is. Of ineengeklopt, of gelijmd. Je kiest maar, want inderdaad : de ganse clan zit van kindsbeen af in het bedrijf van de wagenmakerij.

Het moet zowat rond 1864 geweest zijn dat de "koetsstellerij" in het Register de Commerce ingeschreven werd. Grootvader Van Hove, afkomstig uit Rossem (Wolvertem), betrok vrij vlug vader Fons bij de werkzaamheden rond koets, kar en kruiwagen.

Menig landbouwer kwam met zijn manke vehikels langs de poorten van de Beenhouwerstraat, op zoek naar een vakkundige hamer.

Het lang niet zo makkelijke werk aan landbouwersalaam, werd met de evolutie van de tijd geleidelijk overschaduwd door een nieuwe serie activiteiten, aangeboden door een automobielbedrijf van Boom.

De firma Roofthoofd had namelijk in de Rupelstreek stilaan een grote faam opgebouwd en was op zoek naar montageplaatsen. De gebroers Van Hove (Jan en Frans) zagen in dit aanbod een ideaal middel voor vernieuwing en uitbreiding van hun bedrijf zodat, na enige terughoudendheid van vader Fons, de eerste kabines nogal vlug op de Boomse chassis werden gezet. De firma Van Hove deed het met de automobiel !

Die kundigheid werd eveneens aangewend om heel wat foorkramers te voorzien van kermiswagens. Frans en Jan monteerden zelfs, tussen de vlagen door, een hele gamma molenjeepkes. Zo zorgden ze voor de bevoorrading van het kermisplezier.

Niet aan alle hout- en metaalbewerking van de Van Hove's kleefde leute en vrolijkheid. Daarvoor zorgde de oorlog.

Het is onnodig nogmaals uit te weiden over de figuur van majoor Schmidt, en de eisen van deze fortdirecteur ten aanzien van ons Breendonk. Feit is dat ook de wagenmakerij Van Hove onder "Duitschen knoet" opdrachten moest uitvoeren. Met alle spanning vandien.

Ze moesten Frans en Jan op 'n keertje zorgen voor de herstelling van een Duitse kar. Het ongeluk bracht met zich mee dat men in de Beenhouwerstraat zonder elektrische stroom zat, zodat het enorm moeilijk was om nog tijdig met de opdracht klaar te zijn.

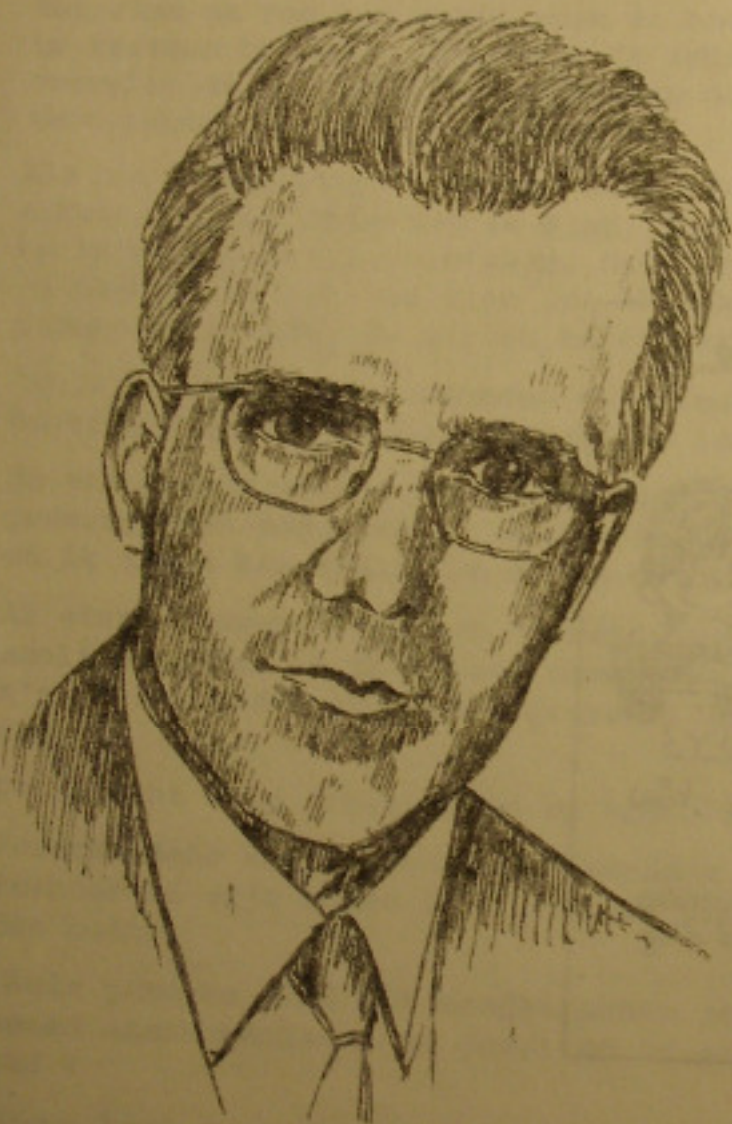
De vrees voor onaangename stonden in één of andere gevangenis zette Jan's verstand aan het denken. En de gedachten gingen in de richting van het motorke van z'n schoonouders; dat stuk gietijzer moest het bedrijf redden ! Maar tot overmaat van ramp werd de kar op een nacht gestolen, zodat het niet anders kon of de gebroers moesten cito presto zorgen voor een minutieus nagemaakt exemplaar. Tot uren in de nacht werd dan gewoegd aan een kopij die de dag nadien (met een ei-in-het-gat) aan Schmidt's consoorten werd overhandigd. En gelukkiglijk : man hat nichts gesehen !

En zo stoeide het bedrijf de jaartjes door, van de Daf's naar de Volvo's en de Ford's. Zowat alle vrachtwagenmerken hebben er het zageheel gesnoeven; en zowat alle carrosserie ging er onder de hamer. Tot voor kort, want het familiebedrijf heeft opgehouden te bestaan. "Pensioen". De ontvangst van het pensioenstrookje betekent voor Jan echter geen certificaat voor een rustroestig leven. Neen ! Wat Jan sedertdien geknutseld heeft aan kandelaars, trapleuningen en staandertjes, dat mag gerust gezien worden. En zijn aloude passie, de harmoniemuziek, laat hij af en toe wel eens op een muziekconcert terug aan de oppervlakte komen; effenaf in de grond is hij met zijn geestigheden en muziek toch wel ergens een "Vagebond" gebleven : een speelsheid en vitaliteit die een pensioen niet aan banden kan leggen.

Zoals in de tijd van de jonge, echte "Vagebonden". Jan de trommelaar, met Staaf van de Meulder, Paul Van Asch en Pol Vissers, ons volgend portret.

BeRt.

DE MAN IN DE RIJKER



Wie in september 11. zowat als de "man van de maand" kon doorgaan, althans wat onze parochie betreft, is zonder enige twijfel François DE JONGHE, onze kersverse diaken.

Op aanvraag van meerdere lezers, ook van enkele medewerkers, zijn wij François even gaan opzoeken in zijn fonkelnieuwe woning in de Rozenlaan.

De vriendelijke en praatgrage diaken stond ons graag te woord. Wij hebben hem enkele vragen gesteld, die hij zeer spontaan heeft beantwoord. Zowel de vragen als de antwoorden geven wij hierna onverkort weer.

DIAKEN, WAT HOUDT DAT PRECIES IN ? IS HET IETS NIEUW ? IETS VAN DEZE TIJD ? IS EEN DIAKEN OOK TOT EEUWIGE GEHOORZAAMHEID VERPLICHT ?

Het antwoord op het eerste deel van uw vraag zou vrij kort kunnen zijn. Diaken, afgeleid uit het Grieks, wil in letterlijke vertaling zoveel zeggen als dienstbode. De diaken is dus iemand die zich dienstbaar wil maken. Door de wijding wordt de diaken niet alleen opgenomen in een kerkelijk ambt maar verplicht hij zichzelf dienstbaar te zijn voor zijn evenmens; in feite verbindt hij zich openlijk, ten overstaan van een gelovige gemeenschap

in dienst te staan van God voor de mensen. Meer concreet kan een diaken verschillende onderdelen van wat ik zou noemen geloofsverkondiging en geloofsbeleving op zich nemen. Zo ken ik diakens die de ziekenzorg op zich nemen, anderen leggen zich meer toe op de verkondiging (bv. catechese, homilie, gespreksgroepen, enz.) nog anderen zijn bedrijvig in de scholen (als verantwoordelijken voor het godsdienstondericht) of in fabrieken en kantoren (zoals bv. bij Sabena).

Het werkterrein van een diaken is dus vrij ruim, maar heeft steeds als grondslag de dienstbaarheid aan de evenmens.

Het diakonaat is aldus nieuw en van deze tijd omdat het pas na het jongste concilie opnieuw als ambt in zijn volheid werd hersteld maar vooral omdat het in onze tijd, waarvan sommigen zeggen dat het voor de kerk een krisistijd is, de mensen die reëel begaan zijn met onze godsdienst de kans geeft zich volledig in te zetten voor Christus en voor de mensen.

Historisch bekeken is het diakonaat echter niets nieuws, want reeds in de Handelingen van de Apostelen kunnen wij lezen dat zeven mannen werden uitgekozen en de handen opgelegd werden. Deze eerste diakens, waaronder de heilige Stefanus, waren ondermeer belast met de zorg voor de weduwen, dus ook reeds met het dienstbaarheidsaspect. In de loop van de geschiedenis is het diakonaat als volwaardig ambt echter verwaterd, zodat het diakonaat voor het jongste concilie nog alleen bestond als een tussenwijding naar het priesterschap toe.

Het jongste concilie heeft dan, zoals reeds gezegd, het diakonaat opnieuw in zijn volheid hersteld, zodat opnieuw permanent-diakens gewijd worden. Hier ligt dan ook het antwoord op uw vraag naar de eeuwige gehoorzaamheid reeds besloten. Permanent diaken wil inderdaad zeggen dat men permanent, dit is voortdurend diaken, dus dienstbode is. Dit wil in feite zeggen vanaf de wijding tot de dood, 24 uur op 24 uur. Vandaar dat ik de term eeuwige gehoorzaamheid zou willen vervangen door eeuwige dienstbaarheid.

ZO DE VRAAG NIET TE INDISKREET IS, HOE BEN JIJ TOT HET DIAKONAAT GEKOMEN ?

Wel deze vraag is zeker niet indiskreet, maar wel vrij moeilijk te beantwoorden. Ik zou hier wel durven spreken van een roeping, maar dan niet in de zin van iemand die op uw schouder komt kloppen en u vraagt komt ge mee. Het is eerder een groei geweest waarvan men moeilijk het begin kan aanduiden maar waarin wel een moment gekomen is waarop ik, samen met mijn vrouw, de beslissing heb genomen aan het diakonaat te beginnen. Het is best mogelijk dat deze beslissing genomen werd in het besef dat er nu maar eens iets moest gedaan worden, maar er waren en zijn zeker nog enorm veel factoren die mee bijgedragen hebben tot deze beslissing (de steun van de gezinsgroep en het intense contact met onze pastoor zijn daar zeker niet vreemd aan).

BEN JIJ SPECIFIEK ALS DIAKEN VOOR BREENDONK AANGESTELD ? OF DIEN JIJ OOK TAKEN BUITEN ONZE PAROCHIE OP TE NEMEN ?

Ik ben inderdaad aangesteld als diaken voor de geloofsgemeenschap van Breendonk. Het is namelijk zo dat een diaken iemand is die vanuit de geloofsgemeenschap gegroeid is, vandaar dat de diaken, in overleg met het bisdom, zijn werkterrein kan kiezen. Het spreekt echter vanzelf dat het diakonaat in een bredere zin dient beschouwd te worden en dat ik ook met dekanale of diocesane opdrachten zou kunnen belast worden, of beter gezegd voor deze opdrachten zou kunnen gevraagd worden.

IN WAT GAAN JE TAKEN HIER BESTAAN ? VAN WIE KRIJG JIJ JE OPDRACHTEN, VAN DE PASTOOR OF VAN DE KARDINAAL-AARTSBISSCHOP ?

Diegenen die aanwezig geweest zijn op de wijdingsplechtigheid zullen wellicht opgemerkt hebben dat bij het begin van deze plechtigheid onze pastoor aan de Kardinaal gevraagd heeft om de verantwoordelijkheid voor de parochie Breendonk op te dragen aan een driemanschap bestaande uit de pastoor, Jos Snackaert en mijzelf. De Kardinaal heeft toen de voor Breendonk en voor het bisdom historische woorden gesproken : "ik bevestig de drie voorgestelde personen in hun verantwoordelijkheid voor deze gemeenschap, in hun dienstbaarheid aan deze gemeenschap en in hun zorg om deze gemeenschap". Ik noem deze woorden historisch omdat het inderdaad de eerste maal is dat de Kardinaal de zorg voor een parochie opdraagt aan drie personen als groep.

Wij hebben dus in feite een globale opdracht gekregen van de Kardinaal, het is nu aan ons om deze opdracht tot een goed einde te brengen. Het komt er dus niet zozeer opan te weten of de pastoor of de kardinaal opdrachten en taken verdeeld maar wel is het noodzakelijk dat wij, in gemeenschappelijk overleg, de globale taak die wij van de kardinaal ontvingen, opnemen en volbrengen. Het spreekt vanzelf dat ieder lid van de groep daarin, volgens eigen talenten, zijn deel zal bijdragen.

Waarın konkreet mijn taken, of die van Jos Snackaert, die binnenkort gewijd zal worden, zullen bestaan is voor het ogenblik nog moeilijk te zeggen; de toekomst zal dit wellicht moeten verduidelijken. Toch wil ik nu reeds bevestigen dat het in onze bedoeling ligt ernaar te streven dat ieder lid van de groep zoveel mogelijk taken kan en zal doen en dat wij er wellicht niet zullen toe komen bepaalde terreinen af te bakenen.

IK VERONDERSTEL DAT ER MET DE PASTOOR DAN OOK GEEN AFSpraak BESTAAT VOOR WAT MEN ZICH TOT WIE MOET WENDEN ?

Inderdaad bestaat zulke afspraak nog niet en zal er wellicht ook niet komen, ik zou zeggen dat iedereen die enig probleem of vraag heeft zich kan wenden tot een van ons drie, naar eigen keuze.

EEN LAATSTE, MISSCHIEN ONDEUGENDE VRAAG, WORDT EEN DIAKEN VOOR ZIJN DIENST VERGOED ?

Als u met een vergoeding een wedde of iets dergelijks bedoeld moet ik U geen antwoorden. Voor mij persoonlijk ligt de vergoeding echter in het feit dat ik mij, in deze opdracht, gelukkig voel.

Het Brewo-bestuur bedankt de vele supporters voor hun regelmatige aanwezigheid op de wedstrijden.
Het seizoen is dus afgelopen, maar Brewo zit niet stil.
Op 29 november gaat een groots bal door in zaal Centrum te Londerzeel: een datum om alvast te noteren en vrij te houden.
Kontakten worden gelegd met het oog op de mogelijke inrichting van een cross te Breendonk (jaja !!) wij houden u op de hoogte.
Ook werd materiaal aangekocht om de gele Bolides in goede staat te houden en er wordt reeds druk gesleuteld om de nrs 141 en 142 in de beste voorwaarden aan de startlijn te brengen...volgend jaar op Paasmaandag.

CROSSER.

...

Wielrennen

Het seizoen 1975 zit erop voor de "coureurs". Wij vreegen enkele Breendonkse renners naar hun prestaties tijdens de voorbije maanden.

Ere wie ere toekomt, we openen het rijtje met :

ALFONS DEWOLF : ° 22.6.1956.

Tot 22.6/75 reed Fons dus bij de Juniores : hij won er 17 koersen dit jaar. Vanaf 22.6.75 bij de liefhebbers, waar hij 14 keer won (en 3 maal tweede). Zijn beste wedstrijd dit jaar, volgens hem, was het kampioenschap van België voor juniores, waar hij 11de was.

Volgend jaar : nog het ganse seizoen bij de liefhebbers, met als stille hoop een nationale selectie voor een of andere belangrijke rittenkoers.

JOS DEWOLF : ° 18.11.1958

Broer van Alfons Dewolf.

Betwistte als nieuweling ongeveer 60 koersen dit seizoen. Won 2 maal, te Humbeek en te Vlezembeek.

Had in het seizoenbegin af te rekenen met een kwetsuur aan de arm (ingevolge valpartij).

Beste wedstrijd (volgens Jos) te Humbeek, waar hij won in een spurt met twee.

Evenals zijn broer Fons werkt Jos in de tegelfabrieken Rodal te Nieuwenrode, waar een sportieve werkgever hen toelaat 's middags vrij te nemen om te oefenen of te koersen.

Volgend jaar : bij de juniores.

PATRICK FLIES : ° 8.1.1958.

Betwistte ongeveer 50 koersen bij de junioren. Meeste uitslagen tussen 5° en 15e plaats. Patrick vindt dat hij best reed in de wedstrijden te Brasschaat en te Erpe, waar hij respectievelijk 13° en 7° eindigde. Momenteel laatste jaars A2 electronica te Dendermonde. Volgend jaar : 2° seizoen junioren en hopelijk verbeteren de sprinters-capaciteiten.

IVAN FLIES : ° 21.8.1959.

Reed ongeveer 60 koersen als nieuweling. Won in de Meerstraat te Londerzeel en was tweede te Liedekerke.

Beste wedstrijd te Gooik, waar hij gans de koers voorop reed en uiteindelijk 5e eindigde : evenmin als broer Patrick een goed spurter.

Student 2° jaar A2 Mechanica te Puurs.

Volgend jaar : nieuweling tot 21.8.76 : daarna overstap naar de junioren.

FREDDY MOEYERSOMS : ° 9.2.1956.

Bracht hoofdzakelijk zijn tijd door als soldaat. Eerst in België, later in Duitsland. Reed een 30-tal koersen, met weinig ophefmakende resultaten. Freddy bereidde zich tussendoor nog voor op een mogelijke deelname aan de wereldkampioenschappen op de piste. In de laatste selectiekoers achtervolging werd hij er evenwel uitgereden door Tourné.

Beste koers dit jaar te Duffel (160 km).

Freddy werkt sinds zijn afzwaai (eind augustus) op de Brouwerij Moortgat. Voor volgend seizoen : steeds bij de liefhebbers, heeft Freddy zich vorgenommen het alleszins beter te doen dan tijdens "den troep".

In een volgende Schakeleditie praten we nog met andere Breendonkse wielertenenoren.

* * * *


CYCLO-CROSS
=====

Oud-Breendonkenaar Jan Teugels doet een opgemerkte seizoentebuut. Hij was de beste in de koers te Breendonk, waar geen enkele andere deelnemer zijn akrobatisch rijden kon (of durfde ?) volgen. De fortuinlijke inrichters wreven zich de handen, gezien meer dan honderd deelnemers kwamen opdagen. Teugels was daags voordien nog overwinnaar te Wichelen.

Als de zaken zo verdergaan wordt Jan beslist de revelatie van het cross-seizoen. Vermelden we ook nog dat Freddy Moeyersoms de konditie probeert op dreef te houden, spurtend door de velden in het spoor van Jan Teugels. Dus niet verwonderd wezen als de naam van de man uit de Achterheide mocht opduiken in de velduitslagen.

* * *

DRAAGklapper



SEPTEMBER 1975

Woensdag 17.

De echtgenote van Meneer Van de Ven, Betty Van Assche, heeft te Zemstenkele ogenblikken etter en bloed gezweet. In een ogenblik van verstrooidheid sloeg ze, met de elegantie die haar eigen is, de deur van haar wagentje in het slot en stapte welgemutst naar de plaats van eindbestemming. Totdat haar frank viel en Betty hardop met ons Heer sprak, want de sleutels van de wagen staken op het stuurslot. Dus, openbreken maar.

Donderdag 18.

In de schuur bij Martin Verdickt in de Peeterstraat brak brand uit. Gelukkig was er een verslaggever van de Schakel als de kippen bij om het nieuws, heet van de naald, nog in het vorig nummer in te persen.

Vrijdag 19.

Anne Marie Dewachter zette een tuimelperte op de Veurt. Alles bleef beperkt tot schaafwonden

en een licht verhakkelde fiets, die echter met vaardige hand door Jules Roelants opnieuw rijklaar werd gemaakt.

Ter hoogte van het Spaanshof brandde een wagen uit. Of er was althans een begin van brand. De inzittenden hadden echter het hoofd koel gehouden en waren zelf gestart met de bluswerken. De brandweer, die vrij vlug ter plaatse was, mocht enkel de resten bij elkaar vegen.

Zaterdag 20.

Liza Van Gompel is zwaar gevallen en brak zich hierbij een bil. We wensen sympathieke Liza een spoedig herstel toe. Een en ander gebeurde bij een vuurke-stook. Liza die onverwachts diende uit te wijken, geraakte aldus in konflikt met de afsluiting van de tuin, die maar niet wilde begeven. Van daar dat Liza achterover viel met het reeds vermelde resultaat.

Volksdansgroep Annemarieke was voor de tweede maal te gast te Puurs. Dit keer kwam de uitnodiging van Pukema. De opbrengst van het festival gaat naar de "beschermde werkplaats" van Puurs.

Over Pukema gesproken, er was ook dit jaar een grote belangstelling en men kon in de Puurse straten op de koppen lopen. Men moet toegeven dat de neringdoeners in deze gemeente er in geslaagd zijn om gezamenlijk iets uit te bouwen dat heel wat sukses kende.

Zondag 21.

Bronta organiseerde een voettocht met een reusachtig en ongekend sukses. Wat er nog maar eens op wijst dat "wie goed doet, goed ontmoet". De bedoeling was dat een bepaalde afstand werd afgewandeld en dat enkele sponsors daarvoor rijkelijk beloonden. Dit geld ging naar de Bronta-kas. Niet minder dan 70 personen wandelden 48 kilometer; men noteerde 75 kandidaten voor de 15 kilometer en de kleinste afstand, toch nog 6 kilometer kon amper 20 mensen bekoren. Een bewijs dat Bronta en de deelnemers het groot zagen. De opbrengst was ook navolgend : ongeveer 70.000 ballekens.

Er werd ons gemeld dat er zich in de hof van de Brouwerij Moortgat een uil heeft gevestigd. Hij is te bewonderen na 20 uur.

Maandag 22.

Vanuit het verre Sicilië moet dagklapperschrijver Staf De-wachter de beste groeten overmaken van oud-wielrenner Pino Cerami aan zijn vroegere collega Jan Van Gompel. Jan, Pino ziet er uitstekend uit. Hij verkoopt nu fietsen en nog wel met over-

donderend sukses. Dit jaar waren het er reeds meer dan 1.200.

Dinsdag 23.

Wie wenste te weten of hij een goedaardig of kwaadaardig kankergezwel heeft en wat hij daartegen kan of moet doen, kon vandaag terecht bij het kankeronderzoek. We kunnen enkel maar wijzen op het grote belang van dergelijk onderzoek.

De KAV-sters brachten te Strombeek een bezoek aan de firma Bauknecht. Een en ander gebeurde onder het thema "Informatiedag voor de vrouw". Zij werden er vergast op een fijn verzorgd middagmaal en op een reuzetombola, waarbij zelfs ijskasten - uiteraard van het merk Bauknecht - te winnen waren. Meer hierover in Verenigingsleven

Woensdag 24.

Een hele groep gepensioneerden vertrokken vandaag voor een week vakantie in het Waalse dorpje Heer-sur-Meuse. In een rustige opgeving gingen zij ginds genieten van de prachtige herfstnatuur

Donderdag 25.

Vandaag vierde het echtpaar Fierens uit de Jan Hammeneckerstraat zijn gouden huwelijksjubileum. Om gezondheidsredenen had deze viering plaats in alle stilte. De Schakel wenst hen een hartelijk proficiat !

Men meldde ons een botsing tussen 2 personenwagens op de autostrade. De wagens waren praktisch tot schroot herleid en spijtig genoeg waren er zelfs twee ernstig gewonden.

Vrijdag 26.

Stormweer over Breendonk. De wind huilde door de bomen, de lucht werd inktzwart en de mensen kropen ver weg achter de kachel.

Onbekenden hebben ingebroken bij de firma Premat en Femont. De burelen werden doorzocht en de dieven verdwenen met niet minder dan 5 elektrische schrijfmachines, één radio, één klok en een kleine geldsom. Erg snugger waren de snoodaards echter niet, want wat kan men nu met een elektrische schrijfmachine aanvangen als men de elektriciteit niet meeneemt?

Nog dezelfde dag stelde Jan De Bondt, zang- en volksdansvader, zijn zoveelste goede daad. Een bromfietser, moe gewerkt, kwam precies voor Jan's deur een knieval doen. Niets bijzonders, maar toch verwonderlijk, vermits Jan niet van adel is. Allé goed, ze stelden stoffelijke schade vast en oppervlakkige kwetsuren **Jan diè van** medicijnen op de hoogte is, stond in voor de eerste verzorging. Uiteraard kwam daarbij ook een fles op tafel om de pechvogel nieuwe moed te laten indrinken. Vermits de brave borst al vlug in het snuitje had dat zijn brommerke wel gerust zonder hem kon, nam hij nog een tweede glas en misschien wel een derde, en een vierde. Dan ging hij, innerlijk en uiterlijk erg versterkt, te voet op pad, richting thuishaven.

Vandaag overleed Mevrouw Maria Lauwers Tersago, uit de Breendonkstraat (Tisselt), grootmoeder van onze sportredakteur Cois Verbeeck. Aan de be droefde familieleden onze medegevoelens.

Zaterdag 27.

In het Centrum had het "Bal van de Burgemeester" plaats. Dat de zaal vrij vlug te klein was, moeten we amper vertellen. Maar zelfs het bij-schuiven van menige stoel en tafel en het aanslagen van de hall was niet bij machte de overvloed van danslustigen te stuiten.

Wij vernamen vandaag het overlijden van de 20-jarige Magda Kerremans uit de Moorstraat die ons na een langdurige ziekte verliet. De Schakel biedt zijn deelneming aan aan de familieleden die reeds zo zwaar werden getroffen.

Zondag 28.

Het zangkoor IN DULCI JUBILO hielp met een optreden meevieren met de mensen van Nieuwenrode die vandaag het honderdjarige bestaan van hun gemeente herdachten.

Maandag 29.

Ook het rallyseizoen, zoals de meeste zomersporten, loopt zo stilaan ten einde. De Breendonkse beoefenaars van deze sport behaalden dit jaar eigenlijk maar magere resultaten. Slechts tweemaal bij de eerste tien, en verder kleinere ereplaatsen bezwezen meteen dat het seizoen niet te

best is geweest. Maar ze houden er de moed in en reeds nu wordt er voor volgend jaar een sterk team samengesteld.

Dinsdag 30.

De eerste schoolmaand zit erop. De ervaringen - al zijn het de eerste - met de "nieuwe" school zijn toch zeer positief. Tot dus-

ver mochten we enkel lovende woorden horen over de uitstekende samenwerking die er heerst. Ook de leerlingen vinden het fijn nu gemengd samen in de klas te zitten. De meisjes willen in het Jaar van de Vrouw duidelijk maken dat zij de besten zijn en de jongens willen maar niet het onder-spit delven. Een gezonde wedijver, die alleen maar kan uitmonde in positieve resultaten.

OKTOBER 1975.

Woensdag 1.

Het Breendonkse rallycomité vergaderde vandaag te samen met een afvaardiging van de rallyclub "De Zonnehloer". De bespreking ging over de verreden Centrum-rally en de grootse plannen die worden gesmeed om volgend jaar de 10^e uitgave van deze rally in te richten.

Donderdag 2.

In het klooster bij de Dusters vergaderden de schoolverantwoordelijken. Wat er allemaal besproken werd, is ons echter niet bekend.

In het Centrum zitten ook de Schakelbonten bij elkaar aan tafel te konkelfoenen. Uit hun gepijnigde hersens - bij de ene is die grijsere massa al wat grijsere dan bij de andere - distilleren zij nieuwe projekten voor de toekomst, fluisteren ze over lustrumvieringen en een boel activiteiten daarrond. Maar dat alles mochten we niet vertellen, dus lees het vlug en vergeet het dan maar.

Vrijdag 3.

Het Centrum gonsde van bedrijvigheid en Willy Muijsbont die met zijn Maria van dienst was, wist niet waar eerst de bestellingen te noteren. In het kleine zaaltje vergaderden de leden van de Boerenbond, die daarbij ook no een flink stuk eten naar binnen werkten. Want, zo zegden zij: "dogelijk werk leveren met een lege maag gaat niet". En gelijk hebben ze. In het gezellig café zaten de rally-inrichters van het ganse Vlaamse land hun bewondering over het gebouw aan elkaar te vertellen. Tot op de morgen zelfs. Tussendoor hebben ook zij, vergaderd en nog wel over de rallykalender van volgend jaar. En ook daar zal de naam Breendonk voorkomen, misschien wel meer dan eens.

Louis Stevens uit de Bessenstraat geraakte op de Boomse Brug in een kettingbotsing gekneld. Met heel wat stoffelijke schade aan zijn wagen kon Louis huiswaarts keren.

Zaterdag 4.

Jan Van Doorslaer en Mit Van Zaalen traden vandaag in het huwelijk. De

hartelijkste groeten van De Schakel aan dit jonge paar. Wij hopen dat onze medewerker Jan nog wel eens tijd zal vinden om in dit nieuwe leven een stukje voor ons blad te plegen.

Het publiciteitspaneel van de Jeugdraad (hoek-Dorp-J. Hammeneckerstraat) werd in "overplakte" toestand aangetroffen. Het duurde - naar men ons zei - niet lang of GEJE had de sluiplakkers alle plezier ontnomen : de affiches van BREEN-SCHOT werden prompt terug aangebracht.

Zondag 5.

Op het terrein van de Veteranen voetbalden 22 KWB-ers zich de ziel uit het lijf. Dat zal in de toekomst meer gebeuren, want het moet nu maar eens uit zijn met die stramme spieren. Daarom, kom uit je luie zetel en beweeg, loop, spring, fiets, voetbal, zwem : doe iets.

In de vroege voormiddag vertrok de fanfare naar Wieze, ter gelegenheid van de bierfeesten. En of ze Wiezebier gedronken hebben !!

Maandag 6.

Een delegatie van de Breendonkse Bond voor Gehandicapten EN TOCH SCHIJNT DE ZON reed vanavond naar Kalfort voor een geleid bezoek aan de aldaar gevestigde "beschutte werkplaats". Een bespreking, die achteraf volgde, had als doel na te gaan in welke mate EN TOCH SCHIJNT DE ZON die "werkplaats" zou kunnen steunen en gebeurlijk mee beheren. Ter inlich*

ting : een 4 à 5-tal Breendonkse minder-validen zijn aldaar te werk gesteld. Dat EN TOCH SCHIJNT DE ZON deze "werkplaats" wil steunen, ligt in de lijn van het ströven van deze bond.

De Aarschotse jeugdraad stuurde een pak toeristische folders die moeten dienen als "stof" voor het opmaken der theoretische vragen. Een en ander stond in het teken van de komende "verbroedering".

Dinsdag 7.

We groeiden naar de kermis en meteen naar de jaarmarkt toe. Een schuchter kraam was reeds de Buisseretlaan ingereeden en stond er als een afdeling van het museum van Bokrijk te wachten op soortgenoten.

De Centrumverantwoordelijken hielden hun wekelijkse vergadering. Daar werd overgegaan tot de aanstelling van verantwoordelijken voor de diverse diensten en djobs. Nu de taken verdeeld zijn en iedereen weet waaraan hij zich moet houden zal de werking nog vlotter verlopen.

We bemerkten dat onbekende vandalen het gat, dat reeds lang in de voorruit van jeugdclub 't Schuur was geslagen, nog groter hebben gemaakt, zodat het voor een inbreker wel geen moeite kosten moet, even een slagje te komen slaan.

Woensdag 8.

Vandaag had er een vergadering plaats met bestuursleden van de organisaties die iets of wat met het Centrum te maken hebben. Een delegatie van het nieuwe Centrubestuur, onder leiding van onze diaken, Swa De Jonghe, deelde de plannen mede die het nieuwe bestuur

zinnens is uit te voeren inzake de organisaties in het Centrum. In een aangename sfeer werden deze plannen besproken.

Donderdag 9.

In het Centrum zijn twee paters van Borgerhout begonnen met het optimmeren van hun missietentoonstelling. Uit een bezoek van leerlingen uit onze school leerden we dat deze tentoonstelling heel wat te bieden heeft aan prachtige werken, met vaardige hand en weinige materiaal gemaakt uit hout, ivoor en koper.

In de "Jongensschool" zijn ondertussen ook de Kultuurkringers flink opgeschoten met de opbouw van hun expositie van glasramen, keramiek, schilderijen en tekeningen. Hier heeft de opening plaats op zaterdagavond.

Vrijdag 10.

Wu we een volledig blik op de kermis konden werpen konden wij ons niet van de indruk ontdoen dat er minder kermisvreugde stond dan vorige jaren. Maar de kinderen konden gerust zijn. Hun centen konden ze best en nog wel zonder moeite kwijt aan wat er op een ik en een gij was recht gezet.

Zaterdag 11.

De Jeugdraad pakte op het kerkplein uit met een boerekermis: pijltje pik, schieten en andere vermakelijkheden. Maar vermits het om 19 uur toch al donker was, moest er licht worden gemaakt. Blijkbaar was dat niet de sterkste kant van de jeugd, want zowel

buiten als ook in de kerk - op het ogenblik dat "de H. Geest met ons" was - ging alle licht uit. Neem daarbij nog een ijzige temperatuur en je begrijpt al spoedig dat van deze kermis niet veel is overgebleven. En toch bleef in al die kou Charel Kerremans zijn vaardigheid demonstreren bij het maken van spinnewielen.

In de leegstaande gebouwen van de "jongensschool" werd de zoveelste tentoonstelling, ingericht door de Kultuurkring, met een receptie voor geopend verklaard.

Zondag 12.

Dus kermis. Maar dat was het al voor de KWB volleyballers. De B-ers speelden kat en muis met Ruisbroek en wonnen met vlotte 3-0 cijfers. De Duvelds hadden af te rekenen met een moeilijke wedstrijd in Kalfort. En daar er enkele forfaits te noteren vielen, werd er de duimen gelegd met 3-1.

Naast de tentoonstellingen in het Centrum en in de gebouwen van de "Jongensschool" opende de bibliotheek haar deuren voor de talrijke kermisgangers. En of dezen verbluft waren !!

Maandag 13.

We zijn met z'n allen naar de jaarmarkt geweest. Ook al omdat ons jongste kat op de kinderjaarmarkt te vinden was. Ze behaalde trouwens in haar categorie de eerste prijs. Het viel ons op, dat het aantal runderen fel was verminderd, maar dat daarentegen het aantal paarden flink in aantal was toegenomen. Er waren er bijna 50 ingeschreven. De keurders hadden hier dus hun handen vol.

Ook de Bronta-mensen hadden de handen meer dan vol. Bij hen kon men immers terecht voor een flinke schotel schep met fritten of brood.

In de Buisseretlaan had ondertussen een bolderswedstrijd plaats tussen een gerenomeerde ploeg uit Liezeleen een team uit onze eigen gemeente. Daar precies het namiddagkermisgebeuren zich in dezelfde straat afspeelde, is het niet moeilijk te raden dat deze wedstrijd verliep onder buitengewone belangstelling.

Binsdag 14.

Vele mensen hebben vandaag ongeveer een uur op hun bus moeten wachten. Het gaat hier dan om de lijnbus Brussel-Antwerpen. In Willebroek, ter hoogte van de Appeldonkstraat, werd deze bus gegrepen door een snelrijdende vrachtwagen, die meteen nog een andere bus meenam.

Een personenwagen was ook nog op haar weg en werd dan ook maar tot schroot gereden. Een spektakulair ongeval dat oorzaak was dat de autoweg urenlang onderbroken was voor het verkeer, maar dat gelukkig geen slachtoffers maakte. Slechts een paar licht gewonden en natuurlijk voor veel geld stoffelijke schade.

De gewezen "jongensschool" deed - misschien tegen alle verwachtingen in - nog eens dienst als "school". Dit kwam door een defekte verwarmingsketel in HET VRIJE GEMENGDE ST. IGNATIUS-INSTITUUT, waardoor de temperatuur in de klassen onvoldoende was. In de Beenhouwerstraat werd gelukkig de noodoplossing gevonden.

Vrijdag 17.

De baan was glad door de regen. Een plots opdoemende hindernis na een bocht. Een wagen die ging slippen, de weg verliet, regelrecht op een haag en een hoop bakstenen afging, nog een hele omzwaai maakte en tenslotte tot stilstand kwam tegen de afsluiting bij de ingang van carrosserie Pierens in de Groenstraat. De chauffeur, die er gelukkig heelhuids uit te voorschijn kwam, bekeek zijn heerlijk behavend voertuig nog eens mistroostig, maar maakte zich toch de bedenking dat de plaats niet zo slecht was uitgekozen. Dit overkwam Jan Van Roy uit de Dorpstraat deze morgen op weg naar zijn werk.

Dinsdag 21.

Bij het ter perse gaan vernemen wij nog een spektakulair autoongeval aan de Breendonkstraat. Nu zou het een botsing betreffen tussen 2 vrachtwagens, zodat het verkeer ook hier uren onderbroken werd. Later naar nieuws hierover.

B R E W O - B A L

IN ZAAL C E T R U M te LONDERZEEL

op zaterdag 29.11.1975

ALLEN DAAR NAARTOE !!!